

RECENSION

Kjell Bergqvist och Jacob Nordensson

Flimmer

Originaltitel: **Flimmer**
Regi: **Patrik Eklund**
Producent: **Jan Blomgren & Mathias Fjellström**
Manus: **Patrik Eklund**
Foto: **David Grehn**
Roller: **Kjell Bergqvist, Allan Svensson, Olle Sarri, Jacob Nordensson, Anki Larsson, Saga Gärde, Annika Hallin m fl.**
Sverige 2012
Längd: **1 tim 39 min**
Censur; **Tillåten från 11 år**
Distributör: **Nordisk Film AB**

Kontor på film? Jag kommer osökt att tänka på ganska många filmer där *Office Space* (1999) får räknas som genrens mästerverk. Eller för all del Ricky Gervais ikoniska tv-serie. Det finns något tilltalande i en tajt men samtidigt öppen miljö där det tisslas, skvallras och bedras. Apparater som triskas, lustfyllda eller hatiska blickar som utbyts och den obligatoriska firmafesten.

Telekombolaget Unicom har kört fast och behöver en nytändning. De måste "förnya sig och behålla marknadsvärdet", som vd:n säger. Det råder obalans och arbetsplatsen är nära ett haveri. Allt medan en gerilla försöker sabotera för företagets egenstyre över staden och deras miljöbov-takter. Ett strömavbrott

blir förödande för hela orten. Kvar blir människorna och deras tafatta försök att klara sig i ett tekniksamhälle som överger dem.

Här finns ett kilo dråplig humor. Den där sorgkantade, tragikomiska ådran som gör att du både skrattar åt och med rollfigurerna. Persongalleriet pendlar friskt mellan karikatyr och trovärdighet. Olle Sarri gör en finstilt roll som elallergisk elektriker med sin bästa väns sterilitet på samvetet, Kjell Bergqvists halvt psykotiska VD-roll övertygar i sin oberäknelighet och Saga Gärde visar upp sin bredd som orolig hustru.

Patrik Eklunds långfilmsdebut är en halvmörk situationskomedi som vill väldigt mycket, men som landar någonstans på halva vägen. Bäst sköter sig scenografin, en udda "David Lynch goes buskis"-stämning och skådisen Jacob Nordensson (Gynekologen från Askim).

Problemet med många hyperestetiskt drivna filmer blir att det oftast stannar på ytan. I just Sverige tänker jag på filmer som överskattade *Ping pong-kingen* (2008) och vårens *Katinkas kalas*. Oerhört begåvade stilövningar, men där det sipprar igenom en slags filmskola-medvetenhet som står i vägen för riktiga känslor. Den som tar hem det nordiska förstapriset i hur man lyckas med kombinationen är såklart Aki Kaurismäki.

Det finns mängder av talang, hopp och lovande blod inför framtiden hos "Flimmer"-teamet. Om de vågar släppa taget om Roy Anderssons tablåer och Jacques Tatis ande för att träda djupare in kommer det bli lysande.

Fredrik Söderlund